

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

Klasa 21 (1)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1 septembra 1932.

PATENTNI SPIS BR. 9119

Société Française Radio-Electrique, Paris, Francuska.

Smjerna antena.

Prijava od 4 maja 1931.

Važi od 1 novembra 1931.

Traženo pravo prvenstva od 6 maja 1930 (Francuska).

Jedan uzrok smetnja kod primanja kratkih valova u radiotehnici je pojava t. zv. „Fading“. U drugu ruku leži uzrok fadinga u zaokretu polarizacione ravni upadajućih valova, koji se, već prema tomu, da li se ova ravan od polarizacione ravni, za koju je građena antena za primanje, više ili manje udaljuje, primaju više ili manje dobro.

Predmetom nazočnoga pronaleta jest jednostavno građena antena, koja prima valove jednolično dobro, bez obzira na to, koji smjer zauzima polarizaciona ravan (Polarisationebene) valova.

Ovaj se uspjeh postizava slijedećim načinom: Uzmimo, da je prvi antenin elemenat, u duljini od po prilici polovice vala, smješten vertikalno, onda će upadajući val, čije električno polje tvori sa vertikalom kut φ , inducirati električnu snagu

$$e_1 = A \cos \omega t \cos \varphi$$

pri čem ω označuje frekvenciju okruga visokofrekventnog titranja, a t vrijeme.

Ako se drugi sa prvim analogni antenin elemenat smjesli za $\frac{1}{4}$ duljine vala iza prvog elementa, onda će, primjereno prolazjenju valova, u drugom elementu induciran elekromotorna snaga primiti slijedeću vrijednost:

$$e_2 = A \sin \omega t \sin \varphi.$$

Iz toga slijedi:

$$e_1 + e_2 = A (\cos \omega t \cos \varphi + \sin \omega t \sin \varphi) = A \cos (\omega t - \varphi).$$

Ako se iza ovoga drugoga elementa uzmе treći, koji je opet vertikalni i za $\frac{1}{4}$

duljine vala iza drugoga, t. j. za $\frac{1}{2}$ duljine vala iza prvoga elementa smješten, onda će u tom trećem elementu inducirana elekromotorna snaga biti:

$$e_3 = -A \cos \omega t \cos \varphi.$$

Ako se konačno smjesli još četvrti elemenat, koji je ovaj put opet horizontalan i sa $\frac{1}{2}$ duljine vala iza trećega elementa, t. j. sa $\frac{1}{4}$ duljine vala iza drugoga elementa smješten, onda se dobiva kao četvrti elekromotorna snaga

$$e_4 = -A \sin \omega t \sin \varphi;$$

iz toga slijedi

$$e_3 + e_4 = -A (\cos \omega t - \varphi).$$

Iz ovoga se prikaza vidi, da se elementi 3 i 4 moraju prikljčiti u suprotnom smislu od elemenata 1 i 2, da se elekromotorne snage zajedno sumiraju.

Jasno je, da se može jednakim načinom nastaviti dodavanjem daljnjih elemenata, pa se tako dobiva antena, kako je prikazana kao primjer izradbe na fig. 1, 2 i 3. Fig. 1 je pri tom perspektivni pogled sprijeda. Fig. 2 pogled sa strane, a Fig. 3 pogled odozgore.

Prema Fig. 1 nalazi se elemenat 1 (čija je duljina uzeta jednaka duljini polovici vala) u vertikalnoj razini, ali u toj razini imade nadnuti položaj, tako da vertikalna projekcija točke B na kroz točku A položenu horizontalu leži na $\frac{1}{4}$ duljine vala iza točke A. Iz toga se očito slijedi, da kut Θ između AB i vertikale BB' iznosi 30° .

Elemenat BC (Fig. 1 i Fig. 2) leži u horizontalnoj razini, koja je okomita na razinu crtanja, pa zauzima u toj horizontalnoj razini takav nagnuti položaj, da je projekcija točke C na razinu Fig. 2 za $\frac{1}{4}$ duljine vala iza točke B; s drugim riječima, elementi kao BC tvore sa kroz B i okomito na razinu crtanja položenu horizontalu kut od 30° . Jednake prilike vrijede za druge elemente (D za $\frac{1}{4}$ duljine vala iza C i td).

Izgradnja antene prema pronalasku može se sa malo riječi naznačiti navodom, da je antena građena nanačin vijčaste linije, i to na način one linije, koja se dobiva, ako se žica okomita oko prizme sa kvadratičnom bazom, čija je duljina stranice jednaka $\frac{\lambda}{2} \cos 30^\circ$, pri čem je os prizme paralelna sa smjerom napredovanja (Fortschreitungsrichtung) valova i svaki pravocrtni odrezak imade jednaku dužinu vala od $\frac{\lambda}{2}$.

Lahko se shvaća, da ovakav uređaj odgovara naprijed spomenutim zahtjevima. Faktično je u elementu 2 inducirana, rezultirajuća elektromotorna snaga za $\frac{\pi}{2}$ odnosno na u elementu 1 inducirani elektromotorne snagu u fazi pomaknuta, a u elementu 3 inducirana elektromotorna snaga nalazi se u protufazi prema onoj, koja je inducirana u elementu 1 (za polovicu duljine vala unatrag) i td. Ipak će u elementima 1 i 3 inducirane elektromotorne snage proizvesti na Fig. 1 označeni smjer struje, što odgovara načinu proticaja pomoću stojećih valova. (Faza sruje okreće se kod svakog uzla struje (Stromknoten), t. j. kod svake temene tačke).

Broj elementa antene nije nikojim načinom ograničen, i što se uzme veći broj ovih, to se više povećava smjerno djelovanje (Richtwirkung) antene.

Faktično tvore za okomito na razinu crtanja Fig. 1 upadajuće valove elementi AB, CD, EF, GH i td. na neki način poredani skup pojedinih antena u smjeru dubine (Tiefenrichtung) i to tim načinom, da se djelovanja tih pojedinačnih antena sumiraju. Jednako tvore elementi BC, ED, FG, HI i td. drugi, prema prvoj redu antena okomiti red antenih elemenata, koji davaju pojačanje učinka u razini zenita. Budući da razmak u smjeru hoda (Gangrichtung) valova između AB i CD iznosi polovicu duljine vala, odn. između AB i EF cijelu duljinu vala, to takova antena ne će djelovati kao reflektor, t. j. ona će valove, koji (na pr. odnosno na razinu crtanja) dolaze s prednje strane, primati jedako dobro, kao one valove, koji dolaze sa stražnje strane.

Dobivena se energija dade pomoću ka-

kovog god shodnog priključka, koji je pretpostavno smješten u sredini voda ABCDE FGHI i td., oduzimati.

Naravno da se antena prema pronalasku može upotrebljavati i kao antena za davanje. Isto je tako jasno, da opisana izgradnja antene može omotati okolo uzdužne osi za kojigod kut, tako da elementi AB i BC mjesto da budu izmjenično horizontalni i vertikalni, teku u kosom smjeru. Jedini uvjet, kojega se treba držati, jest, da primarno zračenje (Strahlung) mora biti paralelno sa osi vijčaste antenine linije.

Može se nadalje više istovrsnih sistema antena opisane vrsti kombinirati skupa ili spojiti, da se smjerno djelovanje pojača.

Pronalazak nije ograničen na vijčaste antene, čija vijčasta linija odgovara omotu oko prizme sa kvadratičnom bazom, već obuhvaća i sve one poznate forme izradbe antena, koje imaju ekvivalentna svojstva ili proizvode ekvivalentne učinke. Tako može primjerice antena imati takav vijčasti oblik, kakav se dobiva, kada se žica omotava na oplošje prizme, pretpostavno tako, čija je baza pravilni poligon ili na oplošje kružnoga cilindra, pri čem se bitni i općeniti uvjet, kojega se treba držati, saстоji u tom, da duljina omotanog vijčanog zavoja bude jednak dvostrukoj duljini vala, a duljina uspona (Ganghöhe) vijčaste tvorevine jednak jednostrukoj duljini vala, i osim toga, da se smjer vijčane osi podudara sa smjerom razvoja (Fortpflanzungsrichtung) valova.

Patentni zahtevi:

1. Smjerna antena, naznačena li, da je načinjena iz jedne jedine žice, koja iza svake polovične duljine vala svoj smjer tako mijenja, da uvihek leži u razini, okomitoj na razini predašnjega odsječka žice, pa tim načinom tvori neku vrst vijčane linije, čija se os proteže u smjeru razvoja valova, čime se kod uporabe antene za primanje postizava jednolično primanje nezavisno od položaja polarizacione ravni valova.

2. Smjerna antena, naznačena time, da je sačinjena iz jedne jedine žice, koja imade oblik one vijčaste linije, koji se dobiva, kada se žica namotava na oplošje prizme ili cilindra, pa zavojsna duljina uzima jednak dvostrukoj duljini valova, a vijčani uspon jednak duljini valova, čime se kod uporabe antene za primanje postizava jednolično primanje, nezavisno od polarizacione ravni valova.

3. Uređaj antena, naznačen po kombinaciji dvaju ili više smjernih antena prema zahtjevu 1 ili 2 radi povećanja smjernog djelovanja.

Fig. 1

Adpatent broj 9119.

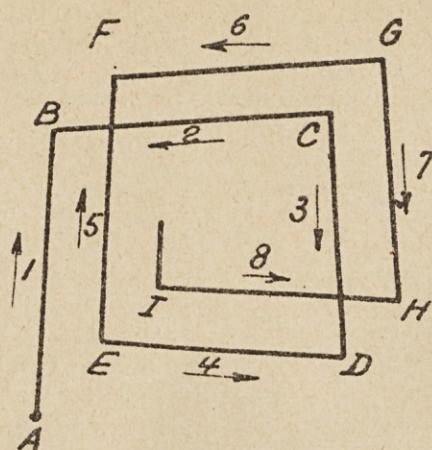

Fig. 2

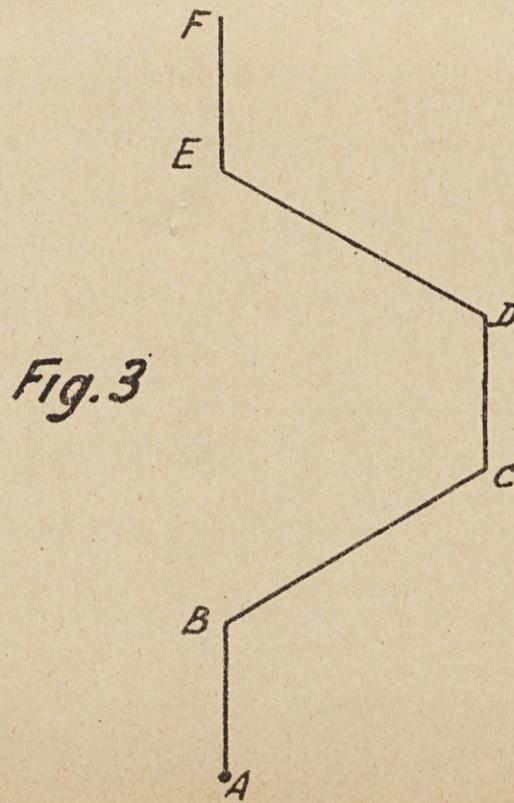
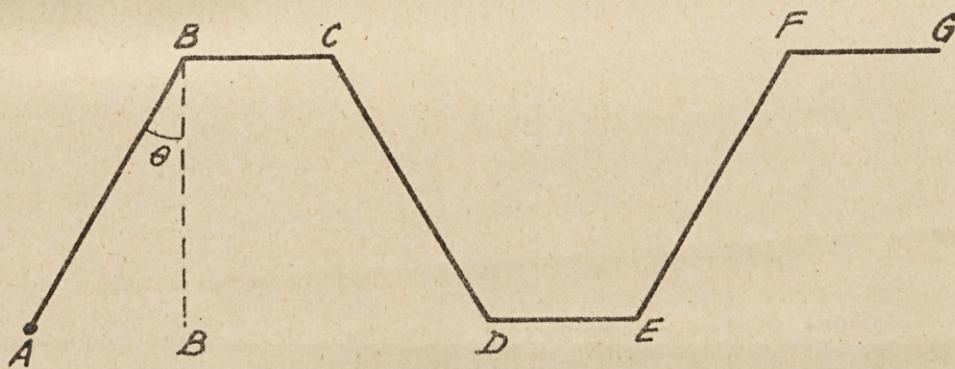

Fig. 3

